

NIEUWSBRIEF ALGEMEEN BESTUUR

CONGREGATIE VAN DE BROEDERS VAN ONZE-LIEVE-VROUW VAN LOURDES

nummer 70, juli 2022

INDONESIË: 75STE VERJAARDAG VAN HET WEESHUIS DESA PUTERA

Groot feest in het weeshuis Desa Putera op donderdag 16 juni 2022. Aanleiding: het 75-jarig bestaan van het weeshuis Desa Putera (Jongensdorp). Doorheen de jaren is er heel wat veranderd, de opdracht daarentegen is nog steeds dezelfde gebleven: de opvang van een 100-tal jongens die heel waarschijnlijk aan hun lot zouden zijn overgelaten. Ook de aanpak is geëvolueerd: de opvoedingsmethoden zijn geprofessionaliseerd, klemtonen en aandachtspunten zijn mee verschoven. Eén constante is er echter nog steeds: de broeders van toen en die van nu, die samen met hun medewerkers en medewerksters, zich inzetten om de kinderen een toekomst te geven. Even terugblikken

Ten gevolge van en in de woelige maanden na de oorlog, waren er in Jakarta duizenden kinderen die hun ouders hadden verloren of die op zoek waren naar hun familie. Ze zwierven rond en probeerden met bedelen en kleine diefstallen in leven te blijven. Halfgekleed, soms overdekt met wonden en ondervoed, kon men ze aantreffen onder de bruggen of in portieken van huizen. Het Nederlands koloniaal bestuur trok zich het lot van die zwervertjes aan en trachtte hen onderdak te geven in enkele tehuizen voor weeskinderen. Die raakten gauw vol zodat nieuwe stichtingen moesten gevonden worden. Zo kwam men uit bij de congregatie, die de opdracht aanvaardde het weeshuis te beheren namens het (vandaag) aartsbisdom Jakarta en de Sint-Vincentiusstichting.

Een terrein met loodsen werd als tehuis ingericht en kreeg de naam Desa Putera. Op 17 juni 1947 kwamen legertrucks aanrijden met 100 uitgemergelde kinderen. Andere vrachtwagens volgden, volgeladen met kleding, dekentjes, rijst, enz. Het was hard aanpakken, ook al waren er enkele broeders van Jakarta aanwezig om te helpen. Tegen het vallen van de avond had iedere jongen een broekje aan en was zijn maagje gevuld. Wekenlang verknipten en vernaaiden meisjes uit de nabijgelegen kampong oude kleren, door het Rode Kruis verstrekt, om er broekjes van te maken.

Bij de plechtige opening op 30 juni stonden 250 kinderen (er waren er al een 50-tal weggelopen met dekentjes en kleren) netjes gekleed in een kort broekje klaar.

Vanaf de jaren 60 kreeg het jongensdorp Desa Putera stilaan vaste vorm. Het groeide uit van een opvangcentrum voor naoorlogse zwervertjes tot een weeshuis met ongeveer 100 bewoners. De broeders

probeerden met allerhande middelen de nodige omkadering te scheppen, zodat de kinderen niet alleen onderdak en te eten kregen, maar er ook de nodige vaardigheden konden opdoen om later zelfstandig door het leven te gaan.

Zo was er een moestuin, een klappertuin, een melkveehouderij, een lagere school die ook openstond voor kinderen uit de omgeving, een werkplaats om fietsen te repareren, later ook voor eenvoudige motoren. In 1968 werd de drukkerij van het juvenaat Maria-Oord in Vught (Nederland) ontmanteld en verscheept naar Desa Putera. Extra hulp kwam er van br. Martin Dol die ervaring en een opleiding had in de grafische technieken. Van een eenvoudige drukkerij groeide dit initiatief uit tot een door de staat erkende technische opleiding die nu behoort tot de meest befaamde grafische scholen van Indonesië. Na het vertrek van br. Martin (die nog steeds actief is in Indonesië!) is de leiding in handen gekomen van enkele vakkundig opgeleide Indonesische broeders, bijgestaan door leken-collega's, gespecialiseerd in de diverse aspecten van de moderne, computergestuurde grafische technieken.

Vandaag zijn er 72 (wees)kinderen. De helft komt uit een ontwricht gezin, een deel komt uit

gezinnen welke de middelen ontberen om de kinderen zelf op te voeden. Het weeshuis stelt zich tot doel deze kinderen een zo normaal mogelijke jeugd te geven. In principe gaan zij hun eigen weg na de middelbare school. Dertig medewerkers en twee broeders, met name Tarcisius Kasino en Vincentius Jemino, zorgen voor de omkadering.

De 75ste verjaardag werd met passende luister gevierd: de misviering werd geleid door de aartsbisschop van Jakarta Ignatius kardinaal Suharyo Hardjoatmodjo samen met de pastores FX. Sutarno en Anastasius Agung Setyawan. Daarna zegende de kardinaal het standbeeld van Sint Vincentius A Paulo in vergezeld van Br. Tarcisius Kasino, de huidige directeur van het weeshuis, alsook de provinciale overste Br. Januarius Sukirdi, en broeders uit de nabijgelegen conventen Bogor en Gunung Sahari én genodigden.

ALGEMEEN KAPITTEL

Kerkelijke voorschriften verplichten oversten en democratisch gekozen afgevaardigden van een kloostergemeenschap geregeld (bijvoorbeeld om de zes jaar) samen te komen. Naar gelang het gaat over een provincie of de gehele congregatie spreekt men van een provinciaal of een algemeen kapittel.

Kapittels zijn voor de provincie en de congregatie belangrijke momenten want men evalueert de recent voorbije bestuursperiode en blikkt vooruit hoe men verder wil evolueren.

De taak van een dergelijk algemeen kapittel is steeds dubbel. Het moet nauwlettend kijken of de congregatie in de voorbije periode in de goede richting voer en of de bestuurders (oversten en raadsleden) uitgevoerd hebben wat zij als taak uit het vorig kapittel hebben aanvaard. Verder moet men nieuwe richtlijnen en beleidsopties formuleren voor de komende periode waaraan de nieuw gekozen bestuursleden zich zullen moeten houden. Dat is de opdracht van een kapittel: beleidsopties aanwijzen die door de bestuursleden moeten geconcretiseerd en uitgewerkt worden. Hoe zit het nu met de voorbereidingen ?

Onlangs hebben de kapittelleden negen documenten per e-mail toegestuurd gekregen. Dat zijn o.a.

- Een officiële uitnodigingsbrief met daarin ook wie naast de kapittelleden permanent of soms aanwezig zullen zijn. Permanent aanwezig zijn de moderator, de secretaris en de tolken.
- Gastsprekers zijn alleen aanwezig bij de sessies die aan hun onderwerp zijn gewijd.
- De agenda voor het kapittel. De agenda moet door het kapittel worden goedgekeurd en ook steeds worden bijgesteld.
- Voorstellen over wijzigingen in de leefregel en algemene richtlijnen.
- Voorstellen met betrekking tot de plaats van de zetel van de congregatie en alles wat daarmee samenhangt.
- Uitleg over de samenstelling van verslagen van de diverse gebieden en over de bijdragen van de kapittelleden aan de gebedsdiensten en eucharistievieringen.

De gastsprekers zijn nog bezig hun voordrachten gereed te maken. Zij zullen het hebben over het charisma van de congregatie, de situatie van kerk, samenleving en religieus leven in de diverse delen waar de congregatie is gevestigd, de financiën en over de zetel van de congregatie.

Er wordt nog gewerkt aan het verslag van het algemeen bestuur over de voorbije periode.

Het feit dat er vier talen gebruikt worden in de congregatie brengt veel vertaalwerk met zich mee: voor, tijdens en na het kapittel.

Reizen vanuit Indonesië, Brazilië en Ethiopië moeten worden voorbereid, visa gevraagd, er moet geprobeerd worden te achterhalen of er nog speciale eisen zijn bij binnenkomst in Europa m.b.t. corona. Vóór en na het kapittel verblijven de broeders uit Indonesië in de pelgrimshoeve Kafarnaum in Vessem, de broeders uit Brazilië en Ethiopië op de residentie in Oostakker. Er moet vervoer worden georganiseerd: om heen en terug te komen van het vliegveld, om heen en terug naar Denekamp te gaan waar het kapittel wordt gehouden bij de zusters Franciscanessen van Denekamp, om de buitenlandse broeders iets te kunnen laten zien wat te maken heeft met de stichter, de congregatie in België of Nederland, enz.

We hopen dat er geen problemen zullen zijn bij aankomst en vertrek op het vliegveld, enz.

De overige broeders zijn al eerder zo goed mogelijk geïnformeerd over de onderwerpen die op het kapittel ter sprake komen. Mochten er broeders zijn die graag meer informatie zouden krijgen over bepaalde kapittelstukken, dan kunnen zij contact opnemen met een van de kapittelleden of met de algemeen overste.

U ziet wel, dat er nogal wat komt kijken bij de organisatie van zo`n kapittel. Graag vragen wij om uw belangstelling en gebed voor het welslagen ervan.

Op de website www.broeders-olv-lourdes.org vindt u een speciaal gebed om Gods zegen te vragen over het kapittel.

Br. Ton Houdé

THUISKOMEN IN DE WILLIBRORD TE HEILOO

Een van de kernactiviteiten van de congregatie was en is nog steeds verpleging. In Nederland hebben de broeders daar met de oprichting en het beheer van het Sint-Willibrord Centrum in Heiloo (Noord-Holland) een bijzonder invulling aan gegeven.

Een groep van vijftientig broeders en medewerkers bezocht recent dit voormalig congregationeel bolwerk om er de sporen van het verleden te zien en kennis te nemen van de huidige stand van zaken en ontwikkelingen op de site. De ontvangst was hartelijk.

Ook maakten zij van de gelegenheid gebruik om op de graven van de broeders – het zijn er zestien – een roos te leggen ter ere van hun nagedachtenis.

Vrij overgenomen uit Alert nr. 361, digitale nieuwsbrief NL

TWEE BROEDERS DRUK IN DE WEER

Br. Maksimus Boi en Br. Antonius Berek zijn sinds dit jaar door de Indonesische provincie afgestaan om veldwerk te verrichten bij de medebroeders in Ethiopië. Zij hebben zich met veel enthousiasme op deze opdracht gegooid en hebben reeds een eerste verblijf in Addis Abeba achter de rug alwaar zij hebben kennisgemaakt met de gemeenschap en de congregationele werken.

Internationale afspraken over de erkenning van documenten verplichtten hen enige tijd terug te komen in Indonesië om enkele documenten van stempels te laten voorzien op drie ministeries. De gedachte dat de ambassade van Indonesië in Addis Abeba een ontbrekende stempel zou kunnen zetten, bleek ijdele hoop. Dus dan maar terug naar Indonesië om het daar op te lossen. Nu zijn die documenten overvloedig van stempels voorzien en hebben de twee broeders weer een nieuw visum gekregen voor Ethiopië. Rond 20 juli hopen ze terug te zijn in Addis Abeba. Ze weten dat de broeders daar heel blij zullen zijn met hun terugkeer!

BRAZILIË

De vier postulanten in Brazilië zijn enige weken in het stadje Jordânia waar zij stage lopen in het huis voor hulpbehoevenden die niet door de familie kunnen worden opgevangen, Lar Glorieux. U ziet enkele foto's van postulanten in actie.

br. Ton Houdé

GENERALAAT
SINT-JOZEFSTRAAT 1
9041 OOSTAKKER (BELGIË)

GENERALAAT.FNDL@TELENET.BE
WWW.BROEDERS-OLV-LOURDES.ORG
(+32) 09 251 01 85